

Многу јасно и со разиграни бои, преку блага анатомска трансформација на човековото тело, авторот Боев ја прикажува женската сензуалност, машката маскулентност, при тоа откривајќи го нивниот внатрешен свет на емоции и нагони.

Човекот како живо битие и органска форма, која опстојувала низ времето, менувајќи ги нештата околу себе, е основниот интерес во делата на овој исклучително талентиран млад сликар.

Пишува: Милева ЛАЗОВА

Младиот ликовен уметник Горан Боев, дипломец на Факултетот за ликовни уметности во Скопје, во класата на Благоја Маневски, е прогласен за најдобар студент во учеб-

ГОЛОТО ЧОВЕЧКО ТЕЛО П

ната 2004-2005 година и е добитник на наградата "26 јули-Франк Манинг". Моментно работи како асистент на Европскиот универзитет, на Факултетот за арт и дизајн во Скопје, предмет Техники на цртање и техники на сликање, но тој професионален ангажман не му пречи да создава дела на кои може веднаш да се забележи дека станува збор за исклучително талентиран ликовен уметник. Сликите на Боев едноставно не оставаат простор за рамнодушност. Со својот колорит, нереална форма, нелогичности, но истовремено со голема енергија, тие прават да се препознае стилот на авторот, кои потсетуваат на делата на големите мајстори.

Централно место во неговите слики е човекот како живо битие и органска форма, која опстојувала низ времето, менувајќи ги нештата околу себе. Конструкцијата на голото човечко тело, неговата сложена анатомија, а истовремено нешто совршено и убаво, е она

што го инспирира овој млад уметник. Многу јасно и со разиграни бои, преку блага анатомска трансформација на човековото тело, авторот ја прикажува женската сензуалност, машката маскулентност, при тоа откривајќи го нивниот внатрешен свет на емоции и нагони, противречности и нелогичности, психофизички случувања - човековиот немир, болка, радост, стремеж, сон, и сите други секојдневни негативни и позитивни работи, кои се дел од човековото живеење. Меланхоличната нота е поврзана со апсурдот на денешното време, притоа не барајќи причини за тие случувања. Несомнено станува збор за јасен концепт и приказна, која се-

ОСТОЈАНА ИНСПИРАЦИЈА

која слика поединечно ја покажува.

За делата на младиот Боев, неговиот пријател Сашо Дулјанов вели: "Сликите на Боев едноставно нè не оставаат рамнодушни. Тие со својот колорит, нереална форма, нелогичности, но истовремено со голема енергија, нè потсетуваат на сопствените промени на расположението. Силните бои, динамичноста и интензитетот кои ги карактеризираат овие слики, всушност претставуваат еден силен стремеж на секој човек да се ослободи од товарот кој го носи во себе, сакајќи да премине во еден друг имагинарен свој свет. Уметноста спојува, збогатува, покажува, разгалува. Таа не познава граници, временски ограничувања, таа е над сè, одраз на индивидуалната перцепција на уметникот, измешано дело на свеста и потсвеста. За некого ремек дело, за друг баналност. Сите различно ја доживуваме, различно реагираме на неа, без разлика дали ни се допаѓа или не".